

СПИСОК ИСПОЛЬЗОВАННЫХ ИСТОЧНИКОВ

1.Бахрушин В. *Університет і студент*. 2018. URL: <http://education-ua.org/ua/articles/1270-universitet-i-student>. 2.Лабій Ю.А. Удосконалення методів представлення лекційного матеріалу для іноземних студентів. *Медична освіта*. 2019. №1. С. 18-21. 3.Максименко С.Д., Філоненко М. М. *Педагогіка вищої медичної освіти: підручник*. К.: Центр учбової літератури. 2014. 288 с. 4.Фіцула М. М. *Педагогіка вищої школи*. 2-ге вид., доповн. К.: Академ. видав. 2014. 456 с. 5. *Role of lecture in the modern education system / S. B. Kramar, D. I. Nasarova, M. Yu. Zharikov [et al.]*. *European Applied Sciences*. 2015. No 4. P. 22–24. 6. *Vincent K.H., Fallar Lau Robert, Friedman Erica. Characterizing the effective modern medical school lecture. Med. Educ*. 2015. V. 25 (2). P. 107–112.

O. V. Ivanova

HIGHER EDUCATION AS MAJOR SOCIAL INSTITUTION

Nowadays, the highly developed countries of the world are convincingly demonstrating the importance of the higher education system for the development and implementation of transformations. Higher education, as a phenomenon of socio-cultural reality, has enormous potential for the preservation and accumulation of knowledge, spiritual values and heritage of national culture. It plays a leading role in the identification of society and is the driving force for the economic development of any state.

The economic potential of a state is determined by the level of educational and scientific spheres development, the state of cultural and spiritual heritage. The reason is that it is based on the natural ability to accumulate knowledge, to generate new ideas, which become the main source for economic growth.

Higher education, which is the basic element of intellectual potential, is responsible for the society educational status, its capacity for development and self-improvement. The education system must meet the strategic goals of a society. Education should become a strategic resource for improving the well-being of people, securing national interests, strengthening the authority and competitiveness of the state in the international arena. However, the state of education, the pace and depth of transformation do not fully meet the needs of the individual, society and the state [3].

Special place in the education system of Ukraine is occupied by higher education institutions, which, first of all, must work for the future of a society. Higher education is designed to shape the nation's intellect and its future depends on it [1].

Based on the tasks of the education system as a social institution, three of its most important functions can be distinguished. The first is general and professional training of youth, the training of specialists, that is, one of the mechanisms for the development of productive forces of a society. The second is the reproduction and development of the social structure of a society. Thanks to the education system, people from one social community are transferred to another. Education in this aspect is an important channel of social mobility. P. Sorokin also draws attention to this function. Thus, he calls the institutions of education and upbringing a means of vertical social circulation, and the school system – a social elevator that moves in different directions among different segments of the population, depending on the type of a society [2, p.33-35].

Therefore, the role of higher education as a social institution lies in its ability to influence human development, to prepare individuals for active social activity. Equally important is the mechanism of transmission from generation to generation of social experience, knowledge, results of cultural and historical development of a society and sociocultural activity. These functions are subordinated to the main educational problem – individual socialization. Education differs from other social institutions in its orientation, content of activities, i.e. the functions already discussed above.

References

1. Андрущенко В.П. Основні тенденції розвитку вищої освіти на рубежі століть / В.П. Андрущенко. – Вища освіта України. – 2001. – № 1. – С. 11-17. 2. Гавриленко І. Соціологія освіти: Навч. посіб. / І. Гавриленко. – Запорізький держ. ун-т. Кафедра соціології; Київський ін-т змісту і методів навчання. Відділ соціології і моніторингу освіти. – Запоріжжя: Етта-Пресс, 1998. – 394 с. 3. Дубасенюк О.А. Розвиток вищої освіти: тенденції та перспективи / О.А. Дубасенюк. – Людиноцентризм як основа гуманітарної політики України: освіта, політика, економіка, культура: матер. Всеукр. конф. К.: ІОД НАПН України. – 2011. – С. 135-142.

Research and language supervisor: K. B. Kugai

Л. М. Поліщук, И. И. Иванова

ВИЩА ОСВІТА В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Вища освіта виступає гарантом індивідуального розвитку людини, її інтелектуального, духовного й виробничого потенціалу. Останнім часом, події в Україні свідчать про необхідність реформування освіти [1]. У зв'язку з цим був прийнятий новий закон «Про вищу освіту», який встановлює основні правові, організаційні, фінансові засади функціонування системи вищої освіти, створює умови для посилення співпраці державних органів і бізнесу з вищими навчальними закладами на принципах автономії вищих навчальних закладів, з метою підготовки конкурентоспроможного людського капіталу для самореалізації особистості, забезпечення потреб суспільства, ринку праці та держави у кваліфікованих фахівцях [3].

Із розвитком вищої освіти тісно пов'язаний стан молодіжної політики у державі, у тому числі доступ молоді до вищої освіти. Ефективна молодіжна політика, на наше переконання, це: високий рівень життя у державі; доступ молоді до середньої та вищої освіти, охорони здоров'я, ринку праці та інших сфер життя; розвиток фізичної культури та спорту; доступ молоді до організації бізнесу [2]. Українською державою, з проголошенням незалежності, було закладено початок розбудови вищої освіти. Відроджуються та розвиваються старі освітні та наукові центри. Це – Національний університет «Києво-Могилянська академія» (1615 р.), яка відродила та поглибила кращі освітні традиції та стандарти, це Київський національний університет імені Тараса Шевченка, низка інших провідних ВНЗ, які розвиваються та поступово інтегруються до світової спільноти. Але вони не стали продуктивним рушієм економічних, соціальних та правових реформ. У 2006 р. зовнішнє незалежне оцінювання (ЗНО) було запроваджено у системі загальної середньої освіти. ЗНО стало важливим кроком до подолання корупції в освіті, організації рівних умов вступу до ВНЗ. Водночас запровадження ЗНО у системі середньої та вищої освіти видається дискусійним. До того ж без якісної реформи середньої освіти комплексна реформа вищої освіти неможлива.

Тому видається доцільним звернути увагу на ключові проблеми. По-перше, вища освіта не є повною мірою доступною, зокрема для молоді, учасників АТО, осіб з інвалідністю тощо. Недостатньо переконливим видається запровадження ЗНО при вступі на навчання за кошти фізичних та юридичних осіб до магістратури. Значна частина талановитої молоді обирає зарубіжну вищу освіту, з огляду на більш гнучкі правила вступу. Тому доречною є теза, що наша держава фактично спонсорує вищу освіту Польщі, Чехії, Словаччини тощо. По-друге, законодавець не мотивує інноваційний розвиток ВНЗ, партнерство з бізнесом, роботодавцями. По-третє, сучасна вища освіта вимагає належної мотивації студентів до якісних знань. Так звана лекційно-семінарська модель потребує докорінних змін, де домінуватимуть практичні заняття, лабораторні роботи, стажування тощо. По-